

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

5. His omnibus puerum baptizare negligentibus, an liceat hæreticu[m]
publice & nominatim exco[mmun]i[ca]tum pro ministracione baptismi
aduocare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

a c. 1. de cogn.
spir. in 6. &
c. Quamuis,
ibid.

b Sess. 24. c.
2. de reform.
matr.

c 30. q. 1. c. ad
limina sup.

nio uti? Ratio dubitandi est, quia (a) iura & Concilium (b) Trident. generaliter dicunt cognationem inter baptizantem & baptizati patrem & matrem contrahi.

R. Posse nec hoc casu cognationem contrahi; Ita (c) ibi declarat Pontifex. Neq; ratio permittit, ut pater priusetur iure sibi per matrimonium debito, quod filio in necessitate extrema constituto ex pietate subueniat.

Dices 2. Quid si concubinus in simili casu baptizavit prolem suae concubinae, poteritne illam postmodum in uxorem ducere?

R. Non posse, quia licet (ut iam diximus) necessitas efficiat ut possit compater cum uxore sua iam ducta, eademq; cum matre licite rem habere, non tamen efficit ne nascatur compaternitas, quae ante matrimonium nata illud impediatur & dirimat, ut bene notavit (d) Nauarrus.

d Man. c. 22.
nu. 40. in fin.

QVÆSTIO V.

His omnibus puerum baptizare negligentibus, an liceat hereticum publice & nominatim excommunicatum pro ministracione baptismi aduocare?

e In 4. q. 5.
dist. 2.

f q. de bapti-
smo.

g q. quodl. 9.

Quaestionis explicatio.

Mouent hanc quaestionem (e) Sotus, (f) Paludanus, & (g) Adrianus, & referunt

ferunt, quosdam existimare, non licere ab huiusmodi ministro sacramentum hoc, etiam in extrema necessitate suscipere: Imo si adultus baptizari debere, & alius non adesset minister, baptismo flaminis contentum esse debere, quia (ut inquit illi) ubi non est minister, nisi presens, perinde est, ac si nullus adesset: Huius occasione quaeritur, quid de hoc casu dicendum sit? *Responsio.*

¶ Icebit quicquid praefati Dd. dicant. Docet hoc imprimis D. (a) August. cum quendam commendat, qui in articulo mortis baptismum ab haeretico petiit & suscepit: Et Adrianus supra allegatus refert (b) Chrysostom. in haec verba idem dicentem: *Si quis infirmitate detentus morti appropinquauerit, & sacerdos vel clericus defuerit, tunc ab illo (scilicet haeretico) in nomine Patris & Filii, & Spiritus sancti baptizari poterit.* Suffragatur & ratio, nam (ut superiore (c) capite diximus) ecclesia, quae a Spiritu S. regitur, nullatenus credi debet in illo casu, quo paruulus alioqui eternaliter peribit, vetuisse, quo minus a quouis possit hoc sacramentum suscipere. Confirmatur, quia etsi cum sic praecisus communicare prohibeamur; tamen in temporalibus, quando quis extremam partem necessitatem famis, minimè vetatur ad illos recursus per subuentionem, minus ergo in spiritualibus, ad salutem aeternam necessariis.

Dices:

a lib. 1. de vnic. baptism. & refertur 24. q. 1. c. Si quem forte, b in lib. canonu poenit.

Dices: Qui petit ab huiusmodi excommunicato sacramentum, peccato eius communicat, vt Dd. communiter dicunt, non licet ergo à tali sacramentum petere.

b in 4. dist. 1. q. 5. art. 6. R. Dd. subintellexisse exceptionem, quâ ipse D. Thom. (a) in sententiis expressit, præterq̄ videlicet in extrema necessitate baptismi, qua etiã à Iudæo & Pagano baptismus suscipi potest.

Dices 2. Adulto sufficit baptismus flaminis secundum communem: ergo saltem non licebit adulto aduocare ab ecclesia præcisum.

b supr. R. Nihilominus licere: nam & ille quem laudat (b) Augustinus, adultus erat, & ipse *c Scotus supr.* Scotus (c) post multa in vtramq; partem allata, tandem ait: *d supr.* *Omni- bus pensatis melius esse, suscipere à tali quam à nullo.* Sed melius (d) Adrianus ait, non solum illi licere suscipere, sed etiam teneri, quia (vt inquit) *baptismus flaminis illis prodest, qui sunt in necessitate baptismi aque,* in quali iste non est, si hæreticum habet qui vere baptizare velit.

Dices postremo: Peccarne huiusmodi præcisus, qui in illa necessitate baptismum ministrat? Ratio inquirendi est, quia cum illi absolutè vetitum sit sacramenta ministrare, videtur contra prohibitionem ecclesiæ ministrando facere.

R. Non

R. Non peccare contra præceptum Ec-
clesiæ, si sine solemnitate ministret, quia il-
la prouidentissima quamuis hæreticos ab-
solutè præscindat, ne utiquam tamen hunc
casum cogitat comprehendere, vt iam ali-
quoties diximus.

Q V Æ S T I O VI.

An liceat & illum, qui non pro notabili pecuniæ
summa vult baptismum mini-
strare?

Quæstionis explicatio.

Diximus superiore capite cum com-
muni sententia, quo sensu liceat quæ-
piam pecunia conducere qui ministret sa-
cramenta, & indecisum reliquimus, an etiã
pro ipsa baptismi administratione in extre-
ma infantis necessitate hoc ipsum licitum sit,
puta, est aliqua parturiens prædiues igno-
rans formã baptismi, nec aliquẽ reperiens
qui prolem suam baptizare velit præter ini-
quum & auarum sacerdotem, qui aduertens
solicitudinem matris pro salute suę prolis,
rogatus vt baptizet, petit pro ministracione
baptismi magnam pecuniæ summam.

a Gers. tract.
de sym. ad 6.
rationẽ. Sot.
lib. 9. de iust.
& iure, q. 6.
art. 9. Adria.
quodl 9. Les-
sius lib. 2. de
iust. & iure,
c. 35. dist. 7.

Responso.

IN (a) huiusmodi extrema infantis neces-
sitate licet: Est assertio Gersonis & Soti,
Adriani